

## Arrest

**nr. 314 468 van 9 oktober 2024**  
**in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI**

**Inzake:**

1. X (RvV X)
2. X (RvV X)

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat F. DECLERCQ  
Amazonestraat 37  
1060 SINT-GILLIS

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,**

Gezien de verzoekschriften die X en X, die beiden verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 12 februari 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 9 augustus 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2024.

Gehoord de verslagen van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat F. DECLERCQ.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaken**

1.1. Verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoeker) en verzoekende partij in de zaak RvV CX (hierna: verzoekster), die beiden verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 24 september 2019 en verzoeken op 27 september 2019 een eerste keer om internationale bescherming. Op 14 februari 2020 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) verzoekers' verzoeken kennelijk ongegrond en wordt hen de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. In zijn arresten met nr. 252 338 van 8 april 2021 en nr. 260 973 van 22 september 2021 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de door verzoekers tegen deze beslissingen ingediende beroepen.

1.2. Zonder België te hebben verlaten, dienen verzoekers op 18 september 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Deze verzoeken worden op 29 januari 2024 niet-ontvankelijk verklaard door de commissaris-generaal. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aangetekend worden verzonden aan verzoeker en verzoekster.

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

**A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Noord-Macedonië en bent u van Albanese origine. Op 27 september 2019 verzocht u een eerste maal om internationale bescherming. U verklaarde toen het volgende:*

*U bent gehuwd met D. K. (O.V. X.XXX.XXX). Op 9 augustus 2019, toen u reeds enkele dagen op de werf vertoefde waar u aan het werken was, kwam uw buurman, S. K., naar u toe op uw werk. Hij zei u dat u dringend naar huis moest gaan omdat er een probleem was. Toen u thuiskwam, gaf uw vader u een revolver. Hij zei dat het uw taak was uw echtgenote te vinden en te vermoorden. U wist van niets dus vroeg wat er aan de hand was. Uw vader zei dat uw echtgenote had geregeld dat haar broer F. kon vertrekken met L., de dochter van uw oom E. Uw vader vertelde dat D. daarenboven had aangeboden aan uw oom seksuele betrekkingen met hem te hebben in ruil voor de bevrijding van haar broer. Uw vader zei dat de eer van de familie te schande gebracht was en dat dit bloedwraak betekende. U moest uw vrouw vermoorden of anders zou uw dochter vermoord worden. Uit schrik voor het leven van uw dochter nam u de revolver aan. U reed naar het huis van uw schoonvader in Haracin. Toen u zag dat daar veel politieagenten aanwezig waren, durfde u niet binnengaan, daar u een revolver bijhad. U ging in plaats daarvan naar het politiekantoor van Haracin. U deed aangifte van de verdwijning van uw echtgenote, vroeg haar te zoeken en vroeg om bescherming voor u en uw kinderen. De politie zei dat ze de zaak zou onderzoeken en u mocht vertrekken. Nadien ging u naar de beste vriendin van uw echtgenote, S. U vroeg of zij nieuws had van D., maar ze zei van niet. U ging daarna naar A. J., de directrice van het bedrijf waarvoor u werkte. U zei niet meer in staat te zijn te werken, legde uw situatie uit, en vroeg of zij u kon helpen. Nadien ging u terug naar huis en vertelde u uw vader dat u uw echtgenote niet had kunnen vinden. Een tijdje later, op 26 augustus 2019, kreeg u een brief van de politie van Gazibaba. Uw broer vond echter de brief voor u en opende hem. Hij las dat u aangifte had gedaan en ook uw vader las de brief. Uw broer gaf u een harde klap in uw gezicht. U scheurde uw lip en dit diende gehecht te worden. Uw vader zei dat dit u duur zou komen te staan. Sindsdien ging u nergens nog naartoe zonder uw kinderen mee te nemen. Enkele dagen later belde A. u op en vroeg ze naar haar huis te komen. Toen u daar aankwam, was ook S. daar. Ze vertelden u dat ze uw echtgenote gevonden hadden. Ze zeiden tevens dat uw echtgenote schrik had u te ontmoeten, omdat u deel uitmaakte van de familie van wie ze vluchtte. U vroeg haar op te bellen. D. was echter nog niet in staat met u te babbelen. Enkele dagen later ontmoette u A. en S. opnieuw. Ditmaal was ook S.'s echtgenote, A. A., die advocaat is, aanwezig. U werd aangeraden het land te verlaten. U diende de reispassen te overhandigen en zij zouden alles regelen. Op 23 september 2019 kreeg u telefoon van A. met de mededeling dat u de dag nadien zou vertrekken. U ging die nacht bij A. en op 24 september 2019 's morgens vroeg ontmoette u uw echtgenote opnieuw in de luchthaven. Jullie namen samen op legale wijze het vliegtuig naar Keulen. Daar vertelde uw echtgenote u dat zij door uw oom verkracht was. Nadien namen jullie in Keulen de trein naar België. In Keulen verloren jullie echter twee tassen, waar al jullie documenten inzaten. Na jullie vertrek kreeg u via Gmail nog dreigberichten van uw broer, waarin hij u uitschold en dreigde u te vermoorden. Op 27 september 2019 dienden u en uw echtgenote een verzoek om internationale bescherming in. U vreesde bij een terugkeer voor het leven van uw dochter en vreest gescheiden te worden van uw gezin. Op 14 februari 2020 besloot het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dat uw verzoek kennelijk ongegrond was. U ging hiertegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die de beslissing van het CGVS bevestigde op 8 april 2021.*

*Zonder België te hebben verlaten diende u op 18 september 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat u via uw advocaat in Noord-Macedonië te weten bent gekomen dat de Noord-Macedonische autoriteiten u zoeken en dat u een ongewild persoon bent, omwille van het doorgeven van geclassificeerde documenten en het deserteren uit het leger. Via een anoniem persoon kreeg u in december 2021 documenten in handen aangaande de problemen die u had gekend tijdens uw tewerkstelling bij het leger, in de periode 2004 tot 2014. U werd in die periode immers gepest, overgeplaatst naar andere afdelingen en driemaal ontvoerd door de inlichtingendiensten. Tijdens deze ontvoeringen werd u gevraagd om u aan te sluiten bij de partij Bashkimi Demokratik per Integrim (BDI) en samen te werken met de inlichtingendiensten als geheim agent. Nadat u eind 2014 definitief geweigerd had, ging u niet meer terug naar uw werkplaats binnen het leger. U kreeg echter ook geen officiële ontslagdocumenten van het leger, waardoor men u nog steeds als deel van het leger zag. U werd voortdurend gevolgd door een auto van de inlichtingendiensten. In de zomer van 2017 besloot u geclassificeerde documenten door te geven aan een Noord-Macedonische journaliste en aan een medewerker van de Amerikaanse ambassade in Noord-Macedonië. Deze documenten handelden over de poging van de voormalige eerste minister Vlado Buckovski om tanks te verduisteren en op de zwarte markt in Afrika te verkopen. U was het niet eens met deze corruptie en wou dit melden. U weet niet wat er met uw informatie gebeurd is. Door al deze*

gebeurtenissen, die plaatsvonden toen u nog in Noord-Macedonië verbleef, wordt u nu gezocht door de Noord-Macedonische autoriteiten. U weet niet wat er precies gaande is, maar u bent ervan overtuigd dat u zal gearresteerd worden zodra u aankomt in Noord-Macedonië.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw vrouw, de geboorteaktes van uw vijf kinderen, een screenshot van een WhatsAppbericht van uw Noord-Macedonische advocaat, een kopie van enkele certificaten van uw tewerkstelling bij het leger, een kopie van uw privé wapenvergunning, een kopie van enkele wetsartikels uit het strafwetboek aangaande de straf die u boven het hoofd hangt, een document d.d. 9.03.2021 van het ministerie van binnenlandse zaken waaruit blijkt dat u gezocht wordt door de autoriteiten, een document d.d. 31.10.2011 en 27.10.2011 waarin uw bevoegdheden op het eerste niveau worden ingetrokken, een document d.d. 23.11.2011 waarmee u in beroep gaat tegen de beslissing om uw bevoegdheden af te nemen, een document d.d. 14.12.2011 waarin de ombudsman aangeeft niet bevoegd te zijn voor uw dossier, een kopie van een document van 13.09.2012 waarin uw beroep wordt afgewezen op het tweede niveau, een document d.d. 10.10.2012 waarin uw beroep wordt afgewezen op het eerste niveau, een kopie van wetsartikelen die u vermeldde in uw beroepsprocedure, vier originele werkbades, uw lidkaart van de American Corner Skopje waar u contacten legde met de Amerikaanse ambassade, en een kopie van nieuwartikels aangaande corruptie in Noord-Macedonië.

Na het persoonlijk onderhoud maakte u nog enkele opmerkingen over betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud: u haalde enkele schrijffouten aan, vermeldde dat u het steeds had over vijf personen die gedood werden in 2012 tijdens een incident waar een collega bij betrokken was, vermeldde dat u geen tweede afspraak had met de journaliste maar haar opbelde, en dat u geen militair maar een onderofficier in het leger was.

## **B. Motivering**

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat uw vorig verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd beschouwd als kennelijk ongegrond, daar u de problemen in de nasleep van uw echtgenotes verdwijning niet aannemelijk maakte en daar u en uw echtgenote niet aantoonden dat u voor de door u aangehaalde problemen met uw familie— of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië — geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. De RvV bevestigde op 8 april 2021 de beslissing van het CGVS. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In het kader van uw huidig verzoek brengt u geen dergelijke elementen aan.

Vooreerst dient er gewezen te worden op het laattijdig karakter van uw huidig verzoek om internationale bescherming. Hoewel u reeds vanaf december 2021 in het bezit bent van de documenten die uw advocaat u overmaakte, en sinds de zomer van 2022 op de hoogte bent van de inhoud van deze documenten, wachtte u

nog tot 18 september 2023 om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Een dergelijke houding kan geenszins in overeenstemming worden gebracht met en getuigt niet van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dat u aanvankelijk de uitkomst van uw regularisatieprocedure wou afwachten op advies van verschillende advocaten doet geen afbreuk aan deze vaststelling. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na het ontstaan van nieuwe ontwikkelingen die een dergelijk risico impliceren zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde beschermingsmodaliteiten.

Verder liet u verschillende tegenstrijdige en incoherente verklaringen optekenen omtrent de gebeurtenissen tijdens en in de nasleep van uw legercarrière die de geloofwaardigheid van uw beweringen verder ondermijnen.

Zo verklaarde u tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming dat u werd gepromoveerd naar andere diensten omwille van het succes dat u had geboekt en het werk dat u had geleverd (NPO 1ste verzoek p. 3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw huidig verzoek om internationale bescherming beweerde u dan weer dat u werd overgeplaatst omwille van pesterijen en beschuldigingen. U werd weggeduwd uit de speciale eenheid en overgeplaatst naar een eenheid die zou ophouden te bestaan zodat u uiteindelijk zonder job zou vallen (NPO p. 4, 9).

Verder stelde u tijdens uw eerste verzoek dat u stopte met werken bij het leger omwille van de druk die u ervaarde om bij de partij te gaan en geheim agent te worden: er werd mondeling gedreigd met ontslag. U maakte geen enkele melding van pesterijen, ontvoeringen en beschuldigingen uit het verleden, zaken die u tijdens uw huidig verzoek wel aanhaalde als reden om te stoppen met werken bij het leger (NPO 1ste verzoek p. 3-4; NPO p. 4, 5, 6). Evenmin was u eenduidig over de datum waarop u stopte met werken bij het leger. Waar u dit tijdens uw eerste verzoek plaatste in september 2013 (NPO 1ste verzoek p. 3), hield u het tijdens uw huidig verzoek op eind 2014 (NPO p. 11).

U slaagde er verder niet in coherente verklaringen af te leggen over de problemen die u tegenkwam na uw vertrek bij het leger. Tijdens uw eerste verzoek stelde u dat er werd geprobeerd om u te overtuigen terug te keren naar het leger. Andere problemen kende u niet (NPO 1ste verzoek p. 4). Tijdens uw huidig verzoek beweerde u echter dat een auto van de inlichtingendienst u achtervolgde (NPO p. 5-6).

Voorgaande vaststellingen doen besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u geschetste problemen tijdens en in de nasleep van uw legercarrière.

Dat u geclassificeerde documenten doorgaf aan een journaliste en iemand van de Amerikaanse ambassade kan evenmin voor waar aangenomen worden. U kon dit immers niet coherent in de tijd plaatsen. Waar u aanvankelijk beweerde dat u in 2014 documenten doorgaf en daarna stopte met werken omdat u zich niet meer veilig voelde, verklaarde u even later tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u deze documenten in de zomer van 2017 doorgaf, een moment waarop u al was gestopt met werken (NPO p. 5-6).

Dat u anno 2023 nog problemen zou ondervinden door uw tewerkstelling bij het leger en uw vertrek aldaar, kan gelet op de ongeloofwaardig bevonden verklaringen omtrent uw problemen tijdens en na uw legercarrière evenmin overtuigen. Dat u zich niet verder informeerde over wat er concreet gaande is en hier dus ook geen enkele informatie over kan verschaffen, kan deze stelling enkel maar bevestigen. Te meer u wel een contactpersoon in Noord-Macedonië heeft, zijnde uw advocaat. Dat u schrik had voor zijn reactie en het zijn veiligheid in gevaar zou kunnen brengen, doet hieraan geen afbreuk. Het gaat hier immers over elementen die de absolute kern uitmaken van uw vluchtrelaas. Van een verzoeker om internationale bescherming mag verwacht worden dat hij/zij zich terdege en spontaan over dergelijke elementen informeert, quod non in casu. Er kan overigens geen enkel geloof gehecht worden aan uw bewering dat u uit het leger deserteerde. U maakte hiervan immers geen enkel gewag bij uw eerste verzoek en u verliet Noord-Macedonië legaal aan de hand van uw paspoort (DVZ 1ste verzoek, vraag 31).

Wat betreft de verklaringen van uw vrouw omtrent de familieproblemen die nog steeds actueel zijn, dient opgemerkt dat reeds in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld dat u omtrent deze familieproblemen niet aannemelijk maakte niet terecht te kunnen bij de voor u beschikbare beschermingsmodaliteiten in Noord-Macedonië, zoals ook blijkt uit onderstaande actuele informatie.

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Noord-Macedonië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 15 december 2022**, beschikbaar op

[https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_noord-macedonie\\_algemene\\_situatie\\_20221215.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20221215.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Noord-Macedonische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak de nodige stappen gezet om gendergelijkheid na te streven en huiselijk geweld te penalisieren. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn of gemeenschapscentra en ngo's. Er zijn in Noord-Macedonië een aantal vluchthuizen voor vrouwen in nood, waaronder een aantal die door de overheid worden beheerd, en een aantal telefonische hulplijnen. De overheid lanceerde of steunde reeds diverse campagnes om het publiek bewust te maken van de problematiek van huiselijk geweld en de slachtoffers van geweld aan te moedigen om hulp te zoeken en het geweld te melden aan de autoriteiten. Ook werden trainingen gegeven aan o.a. de politie, openbare aanklagers, rechters en andere publieke functionarissen om beter te kunnen omgaan met de materie. Noord-Macedonië ratificeerde in december 2017 het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (of Conventie van Istanboel) (inwerkingtreding 1 juli 2018) en ontwikkelde in navolging hiervan drie nationale actieplannen. Het doel is huiselijk geweld drastisch te verminderen en in deze tot een nultolerantiebeleid te komen.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 15 december 2022**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_noord-macedonie\\_algemene\\_situatie\\_20221215.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20221215.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De actuele implementering van een gerechtelijke hervormingsstrategie (Strategy on the Justice Reforms) met bijhorend actieplan zorgt in belangrijke mate voor deze vooruitgang. Zo werd in december 2019 een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder deze Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State

*Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.*

*Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.*

*Uw documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Aan uw identiteit, familiesamenstelling, wapenvergunning, toegang tot de American Corner Skopje en tewerkstelling bij het leger an sich wordt niet getwijfeld. Wat betreft de documenten aangaande het intrekken van uw bevoegdheden, uw klacht hiertegen en de behandeling van deze klacht door de ombudsman en de verschillende beroepscommissies, dient opgemerkt te worden dat documenten slechts bewijswaarde hebben in het licht van geloofwaardige verklaringen, waar u zoals reeds vastgesteld niet in slaagde. Eenzelfde conclusie geldt voor het document d.d. 9.03.2021 waaruit blijkt dat u zou gezocht worden door de Noord-Macedonische autoriteiten. De communicatie van uw Noord-Macedonische advocaat kan niet als objectieve bron weerhouden worden. De wetsartikelen over de straf die u boven het hoofd hangt en de wetsartikelen die u gebruikte in uw beroepsprocedure duiden louter op de aanwezige wetgeving en kunnen het geloof in uw vluchtrelaas niet herstellen. De nieuwsartikelen aangaande corruptie in Noord-Macedonië handelen louter over de algemene situatie en kunnen niet doen besluiten dat indien u met corruptie geconfronteerd zou worden u geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hogervermelde beschermingsmodaliteiten in Noord-Macedonië. De opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die u overmaakte, houden geen verband met de gedane vaststellingen en kunnen deze dan ook niet ombuigen.*

*Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.*

*Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.*

*Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing ( artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gE.en met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).*

*Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.*

*(...)"*

1.4. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

*"(...)*

### **A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Noord-Macedonië en bent u van Albanese origine. Op 27 september 2019 verzocht u een eerste maal om internationale bescherming. U verklaarde toen het volgende:*

*U bent gehuwd met R. K. (O.V. X.XXX.XXX). De nicht van R., L., was verliefd op uw broer, F.. Op 8 augustus 2019 kwam de oom van uw man, E. K., die de vader is van L., al schreeuwend uw woning binnen. Uw man was die week weg voor zijn werk. L. en F. waren samen vertrokken en E. dacht dat u dit georganiseerd had. Hij sloeg u en sleurde u met geweld zijn auto in. Hij was gewapend. Hij reed naar uw ouderlijke woning in het dorp Haracin, maar toen hij zag dat daar veel personen aanwezig waren, stopte hij en reed hij naar het dorp Ciflik. Onderweg bleef hij u slaan en uitschelden. In Ciflik reed hij naar de bergen en sleurde u uit de auto. Hij trok uw kleren uit. U verzette zich en hij sloeg met zijn wapen hard tegen uw hoofd. U voelde een branderig gevoel en verloor uw bewustzijn. Toen u weer bij bewustzijn kwam, lag u op de binnenkoer van uw woning, die tevens grensde aan de woning van uw schoonouders en die van E. Uw schoonouders, schoonbroer en E. waren aanwezig en ze sloegen u. Ze sleurden u naar uw eigen huis en sloten u daar op in een kamer. U had hevige pijn in uw onderbuik. Na een tijdje kwamen de moeder en grootmoeder van uw echtgenoot naar u. Beiden mishandelden u en vervloekten u omdat u hun familie in bloedwraak had gebracht. Toen ze vertrokken, vergaten ze de deur op slot te doen. U wachtte tot alles stil was in huis en vluchtte. U wist niet waarheen en verstopte u in de moskee. U bracht daar de nacht door. De volgende ochtend, toen het nog donker was, verliet u de moskee en rende u naar de autoweg. Een oud koppel stopte. U vroeg u naar een vluchthuis te brengen, u had daarover gehoord. Het koppel bracht u naar een vluchthuis in Gazi Baba. U kreeg daar allereerst medische hulp. U verbleef daar anderhalve maand. In die periode had u met niemand contact behalve met uw goede vriendin S. A., die gehuwd is met de advocaat A. A. Zij stond in contact met uw echtgenoot en verzekerde u dat hij ongerust was over u en samen met u wou vluchten. U durfde zelf geen contact op te nemen met uw echtgenoot omdat u niet wist of hij u zocht om u te beschermen dan wel om u te vermoorden. Evenmin contacteerde u uw eigen familie uit schrik dat ook zij op de hoogte zouden zijn van wat u overkomen was en u niet meer zouden tolereren. S. regelde alles voor uw vertrek uit Noord-Macedonië. Op 24 september 2019 werd u door uw vriendin S. afgehaald in het vluchthuis en naar de luchthaven gebracht. Daar ontmoette u uw echtgenoot voor het eerst opnieuw. Alles voor de reis was reeds geregeld en jullie vertrokken die dag op legale wijze met het vliegtuig naar België. Op 27 september 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in. U vreesde bij een terugkeer naar Noord-Macedonië voor het leven van u en uw kinderen. Op 14 februari 2020 besloot het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dat uw verzoek kennelijk ongegrond was. U ging hiertegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die de beslissing van het CGVS bevestigde op 22 september 2021.*

*Zonder België te hebben verlaten diende u op 18 september 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U stelt dat uw familieproblemen in Noord-Macedonië nog steeds actueel zijn en dat u daarnaast een verzoek indient omwille van de problemen van uw man. Wat deze problemen inhouden weet u echter niet, u weet enkel dat het iets met zijn werk te maken heeft. Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw man, de geboorteaktes van uw vijf kinderen, een screenshot van een WhatsAppbericht van de Noord-Macedonische advocaat van uw man, een kopie van enkele certificaten van de tewerkstelling van uw man bij het leger, een kopie van de privé wapenvergunning van uw man, een kopie van enkele wetsartikels uit het strafwetboek aangaande de straf die uw man boven het hoofd hangt, een document d.d. 9.03.2021 van het ministerie van binnenlandse zaken waaruit blijkt dat uw man gezocht wordt door de autoriteiten, een document d.d. 31.10.2011 en 27.10.2011 waarin de bevoegdheden van uw man op het eerste niveau worden ingetrokken, een document d.d. 23.11.2011 waarmee uw man in beroep gaat tegen de beslissing om zijn bevoegdheden af te nemen, een document d.d. 14.12.2011 waarin de ombudsman aangeeft niet bevoegd te zijn voor het dossier van uw man, een kopie van een document van 13.09.2012 waarin het beroep van uw man wordt afgewezen op het tweede niveau, een document d.d. 10.10.2012 waarin het beroep van uw man wordt afgewezen op het eerste niveau, een kopie van wetsartikelen die uw man vermeldde in zijn beroepsprocedure, vier originele werkbades van uw man, de lidkaart van uw man van de American Corner Skopje waar hij contacten legde met de Amerikaanse ambassade, en een kopie van nieuwartikels aangaande corruptie in Noord-Macedonië.*

## **B. Motivering**

*In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er actueel in uw hoofde géén bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. In dit verband moet er immers op worden gewezen dat u, in tegenstelling tot uw eerste verzoek, niet langer vraagt om een vrouwelijke dossierbehandelaar en tolk (Vragenlijst BPN, DVZ, d.d. 19.10.2023). Bijgevolg werden er u in het kader van onderhavig volgend verzoek geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden.*

*In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.*

*In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat uw vorig verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd beschouwd als kennelijk ongegrond, daar u en uw echtgenoot tegenstrijdige verklaringen lieten optekenen over de problemen met uw schoonfamilie, en daar u en uw echtgenoot niet aantoonde dat u voor de door u aangehaalde problemen met uw schoonfamilie – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/ of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. De RvV bevestigde op 22 september 2021 de beslissing van het CGVS. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.*

*In het kader van uw huidig verzoek brengt u geen dergelijke elementen aan.*

*Vooreerst mag het verbazen dat u helemaal niet op de hoogte bent van de inhoud van de problemen die uw man in Noord-Macedonië had, problemen die nochtans de kern uitmaken van uw huidig verzoek om internationale bescherming. U stelde dat u enkel wist dat uw man problemen op zijn werk had, verder werd daar niet over gesproken (NPO p. 3). Dat u niet over meer informatie beschikt, hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw verzoek om internationale bescherming, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een verzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij / zij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn / haar vluchtrelaas.*

*Verder liet uw man tegenstrijdige en incoherente verklaringen optekenen omtrent de gebeurtenissen tijdens en in de nasleep van zijn legercarrière die de geloofwaardigheid van zijn beweringen ondermijnen. Dit blijkt uit onderstaande vaststellingen.*

*Zo verklaarde uw man tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming dat hij werd gepromoveerd naar andere diensten omwille van het succes dat hij had geboekt en het werk dat hij had geleverd (NPO 1ste verzoek R. p. 3). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming beweerde hij dan weer dat hij werd overgeplaatst omwille van pesterijen en beschuldigingen. Uw man werd weggeduwd uit de speciale eenheid en overgeplaatst naar een eenheid die zou ophouden te bestaan zodat hij uiteindelijk zonder job zou vallen (NPO R. p. 4, 9).*

*Verder stelde uw man tijdens zijn eerste verzoek dat hij stopte met werken bij het leger omwille van de druk die hij ervaarde om bij de partij te gaan en geheim agent te worden: : er werd mondeling gedreigd met ontslag. Hij maakte geen enkele melding van pesterijen, ontvoeringen en beschuldigingen uit het verleden, zaken die hij tijdens zijn huidig verzoek wel aanhaalde als reden om te stoppen met werken bij het leger (NPO 1ste verzoek R. p. 3; NPO R. p. 4, 5, 6). Evenmin was hij eenduidig over de datum waarop hij stopte met werken bij het leger. Waar hij dit tijdens zijn eerste verzoek plaatste in september 2013 (NPO 1ste verzoek R. p. 3), hield hij het tijdens zijn huidig verzoek op eind 2014 (NPO R. p. 11).*

*Uw man slaagde er verder niet in coherente verklaringen af te leggen over de problemen die hij tegenkwam na zijn vertrek bij het leger. Tijdens zijn eerste verzoek stelde hij dat er werd geprobeerd om hem te overtuigen terug te keren naar het leger. Andere problemen kende hij niet (NPO 1ste verzoek R. p. 4). Tijdens zijn huidig verzoek beweerde hij echter dat een auto van de inlichtingendienst hem achtervolgde (NPO R. p. 5-6).*

*Voorgaande vaststellingen doen besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door uw man geschetste problemen tijdens en in de nasleep van zijn legercarrière.*

*Dat uw man geclassificeerde documenten doorgaf aan een journaliste en iemand van de Amerikaanse ambassade kan evenmin voor waar aangenomen worden. Uw man kon dit immers niet coherent in de tijd*



plaatsen. Waar hij aanvankelijk beweerde dat hij in 2014 documenten doorgaf en daarna stopte met werken omdat hij zich niet meer veilig voelde, verklaarde hij even later tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij deze documenten in de zomer van 2017 doorgaf, een moment waarop uw man al was gestopt met werken (NPO R. p. 5-6).

Dat uw man anno 2023 nog problemen zou ondervinden door zijn tewerkstelling bij het leger en zijn vertrek aldaar, kan gelet op de ongeloofwaardig bevonden verklaringen omtrent zijn problemen tijdens en na zijn legercarrière evenmin overtuigen. Dat uw man zich niet meer informeerde over wat er concreet gaande is en hier dus ook geen enkele informatie over kan verschaffen, kan deze stelling enkel maar bevestigen. Te meer uw man wel een contactpersoon in Noord-Macedonië heeft, zijnde zijn advocaat. Dat uw man schrik had voor zijn reactie en het zijn veiligheid in gevaar zou kunnen brengen, doet hieraan geen afbreuk. Het gaat hier immers over elementen die de absolute kern uitmaken van uw vluchtrelaas. Van een verzoeker om internationale bescherming mag verwacht worden dat hij/zij zich terdege en spontaan over dergelijke elementen informeert, quod non in casu. Er kan overigens geen enkel geloof gehecht worden aan uw man zijn bewering dat hij uit het leger deserteerde. Hij maakte hiervan immers geen enkel gewag bij zijn eerste verzoek en hij verliet Noord-Macedonië legaal aan de hand van zijn paspoort (DVZ R. 1ste verzoek, vraag 31).

Wat betreft uw verklaringen dat de problemen met uw schoonfamilie nog steeds actueel zijn, dient opgemerkt dat reeds in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld dat u omtrent deze problemen met uw schoonfamilie niet aannemelijk maakte niet terecht te kunnen bij de voor u beschikbare beschermingsmodaliteiten in Noord-Macedonië, zoals ook blijkt uit onderstaande actuele informatie.

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Noord-Macedonië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 15 december 2022**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_noord-macedonie\\_algemene\\_situatie\\_20221215.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20221215.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Noord-Macedonische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak de nodige stappen gezet om gendergelijkheid na te streven en huiselijk geweld te penaliseren. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn of gemeenschapscentra en ngo's. Er zijn in Noord-Macedonië een aantal vluchthuizen voor vrouwen in nood, waaronder een aantal die door de overheid worden beheerd, en een aantal telefonische hulplijnen. De overheid lanceerde of steunde reeds diverse campagnes om het publiek bewust te maken van de problematiek van huiselijk geweld en de slachtoffers van geweld aan te moedigen om hulp te zoeken en het geweld te melden aan de autoriteiten. Ook werden trainingen gegeven aan o.a. de politie, openbare aanklagers, rechters en andere publieke functionarissen om beter te kunnen omgaan met de materie. Noord-Macedonië ratificeerde in december 2017 het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (of Conventie van Istanboel) (inwerkingtreding 1 juli 2018) en ontwikkelde in navolging hiervan drie nationale actieplannen. Het doel is huiselijk geweld drastisch te verminderen en in deze tot een nultolerantiebeleid te komen.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 15 december 2022**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_noord-macedonie\\_algemene\\_situatie\\_20221215.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20221215.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De actuele implementering van een gerechtelijke hervormingsstrategie (Strategy on the Justice Reforms) met bijhorend actieplan zorgt in belangrijke mate voor deze vooruitgang. Zo werd in december 2019 een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd. De autonomie en onafhankelijkheid

van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder deze Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uw documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Aan uw identiteit en familiesamenstelling wordt niet getwijfeld. Evenmin staat de wapenvergunning, toegang tot de American Corner Skopje en tewerkstelling bij het leger aan sich van uw echtgenoot ter discussie. Wat betreft de documenten aangaande het intrekken van de bevoegdheden van uw echtgenoot, de klacht van uw echtgenoot hiertegen en de behandeling van deze klacht door de ombudsman en de verschillende beroepscommissies, dient opgemerkt te worden dat documenten slechts bewijswaarde hebben in het licht van geloofwaardige verklaringen, waar uw echtgenoot zoals reeds vastgesteld niet in slaagde. Eenzelfde conclusie geldt voor het document d.d. 9.03.2021 waaruit blijkt dat uw echtgenoot zou gevocht worden door de Noord-Macedonische autoriteiten. De communicatie van de Noord-Macedonische advocaat van uw echtgenoot kan niet als objectieve bron weerhouden worden. De wetsartikelen over de straf die uw echtgenoot boven het hoofd hangt en de wetsartikelen die uw echtgenoot gebruikte in zijn beroepsprocedure duiden louter op de aanwezige wetgeving en kunnen het geloof in zijn vluchtrelaas niet herstellen. De nieuwsartikelen aangaande corruptie in Noord-Macedonië handelen louter over de algemene situatie en kunnen niet doen besluiten dat indien u of uw man met corruptie geconfronteerd zouden worden jullie geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hogervermelde beschermingsmodaliteiten in Noord-Macedonië.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.*

*Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.*

*Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing ( artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gE.en met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).*

*Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.*

*(...)”*

## 2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 309 579, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 310 028. Verzoekers beroepen zich op identiek dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen zijn gebaseerd op overwegend dezelfde motieven. In het verzoekschrift van verzoekster wordt het enig middel uit het verzoekschrift van verzoeker integraal hernomen. Gelet op het voorgaande moeten de zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

## 3. Over de gegrondheid van de beroepen

### 3.1. De verzoekschriften

3.1.1. In wat zich aandient als een identiek enig middel, voeren verzoekers een duidelijke beoordelingsfout aan, alsook de schending van de artikelen 1 “*en volgende*” van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 1, tweede lid, van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, van artikel 4.5 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU), van de artikelen 48/3, 48/7, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Vooreerst geven verzoekers een theoretische uiteenzetting inzake de motiveringsplicht.

Vervolgens beschrijven verzoekers de inhoud van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarna zij hekelen dat de commissaris-generaal meent dat er *in casu* geen nieuwe elementen zijn en besluit tot de niet-ontvankelijkheid van hun huidige verzoeken om internationale bescherming. Zij verduidelijken in deze dat hun eerste verzoeken om internationale bescherming enkel de noodzakelijke bescherming betrof van verzoekster wegens huiselijk geweld waarvan zij het slachtoffer was, dat verzoeker ten tijde van deze procedure niet op de hoogte was van het feit dat hij werd gezocht door de Noord-Macedonische autoriteiten – daar hun eerste beschermingsverzoeken in april 2021 negatief werden beëindigd en hem deze informatie op zijn vroegst in december 2021 door zijn voormalige Noord-Macedonische advocaat werd meegedeeld, dat verzoeker in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek dan ook geen melding maakte van de problemen die hij eerder in zijn werk had ondervonden, omdat deze niet relevant waren voor de vervolging waarvan toen sprake was, en dat verzoekers – nadat verzoeker een groot aantal documenten had weten te verzamelen – besloten op basis van deze nieuwe informatie elk een tweede beschermingsverzoek in te dienen. Verzoekers benadrukken dat verzoeker een bijzonder lang persoonlijk onderhoud had bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) en lijsten de documenten op die zij in het kader van de administratieve procedure van hun huidig beschermingsverzoek neerlegden. Verzoekers besluiten dat deze talrijke documenten en de nieuwe uitleg van verzoeker over angsten die in dat stadium nog niet besproken waren, er noodzakelijkerwijs toe hadden

moeten leiden dat de commissaris-generaal hun huidige, volgende, verzoeken ontvankelijk verklaarde. Zij voegen hieraan toe dat verzoeker beklemtoonde dat hij in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek geen beroep meer doet op de problemen van zijn echtgenote in Noord-Macedonië, aangezien deze reeds definitief werden afgewezen. Volgens verzoekers is het een beoordelingsfout van de verwerende partij dat zij opnieuw ingaat op dit motief en hun huidige verzoeken niet-ontvankelijk heeft verklaard.

Voorts hekelen verzoekers dat de commissaris-generaal hen verwijt hun tweede beschermingsverzoeken bijzonder laattijdig te hebben ingediend. In deze stellen verzoekers dat verzoeker had vernomen dat zijn nationale autoriteiten hem sinds december 2021 zochten wegens desertie en het openbaar maken van geclassificeerde staatsdocumenten, dat hij niet de moed had om de grote enveloppe te openen die hem door zijn voormalige Noord-Macedonische advocaat was toegestuurd en dat hij daardoor heeft moeten wachten tot de zomer van 2022 voordat hij de documenten – met behulp van verschillende verenigingen uit de sector – durfde te bekijken. Zij vervolgen dat zij op dat moment al een aanvraag voor een verblijfsvergunning op basis van artikel 9b/s van de Vreemdelingenwet hadden ingediend en dat hun vorige advocaat in België, die de kans op slagen van deze aanvraag hoog achtte, had geadviseerd om te wachten met het indienen van een nieuw verzoek om internationale bescherming. Gelet hierop – een periode die voor verzoeker nodig was om zich vertrouwd te maken met de documenten en eerder twijfelachtige adviezen – hebben verzoekers tot september 2023 gewacht met het indienen van een nieuw verzoek om internationale bescherming. Zij benadrukken dat verzoeker dit alles uitvoerig uitlegde tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal. Tot slot stellen zij nog dat de verklaringen van verzoeker volledig geloofwaardig zijn, dat deze de commissaris-generaal hadden moeten verhinderen om deze vertraging te gebruiken als reden om hun volgende verzoeken niet-ontvankelijk te verklaren en dat niets in de wetgeving de commissaris-generaal toestaat een dergelijk argument te gebruiken om een volgend verzoek niet-ontvankelijk te verklaren.

Tevens gaan verzoekers in op de overwegingen van de bestreden beslissingen waarin verzoeker wordt verweten verklaringen te hebben afgelegd in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek die tegenstrijdig zijn met de verklaringen die hij aflegde in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Te dezen onderstrepen verzoekers dat hun eerste beschermingsverzoek enkel betrekking had op de problemen die verzoekster in Noord-Macedonië ondervond. Zij stellen dat verzoeker toen niet is ingegaan op de kwestie inzake zijn werk, dat geen verband hield met de problemen die toen aan de orde waren. Volgens hen is het dan ook volkomen logisch dat verzoekers verklaringen een aantal tegenstrijdigheden bevatten, aangezien hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud naar aanleiding van zijn tweede beschermingsverzoek veel gedetailleerder was. Verzoekers besluiten dat de verwerende partij op geen enkele wijze rekening hield met deze gang van zaken ter rechtvaardiging van wat zij als inconsistenties beschouwt. Zij voegen hieraan toe dat dit des te meer het geval is daar verzoekers verklaringen over zijn huidige angsten bijzonder gedetailleerd zijn en worden ondersteund door een aantal documenten waaruit blijkt dat hij door zijn eigen autoriteiten wordt gezocht. In dit verband onderstrepen verzoekers dat de verwerende partij de geloofwaardigheid van de neergelegde documenten niet in twijfel heeft getrokken, zodat deze als vaststaand moeten worden beschouwd. Verzoekers besluiten dat het duidelijk is dat verzoeker momenteel wordt gezocht door zijn nationale autoriteiten na zijn desertie en zijn rol als klokkenluider over de endemische corruptie in de Noord-Macedonische politiek en dat hij een lange gevangenisstraf of de doodstraf riskeert indien hij terugkeert naar zijn land van herkomst.

Tot slot verbaast het verzoekers dat geen van de talrijke documenten, die zij ter ondersteuning van hun verzoeken hebben ingediend, door de verwerende partij serieus geanalyseerd is. Zij verduidelijken dat de verwerende partij zich beperkt tot een beknopte analyse (zie *supra*), zonder deze talrijke documenten serieus te analyseren.

3.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vragen verzoekers de Raad in hoofddorde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te sturen naar het commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

### 3.2. Stukken

Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen bijkomende stukken bij de voorliggende verzoekschriften.

### 3.3. Beoordeling van de beroepen

3.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot

hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

3.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissingen werden genomen op basis van artikel 57/6, § 3, 6°, *juncto* artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij/zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregelen in. De aangevoerde schending van artikel 1 *“en volgende”* van het Verdrag van Genève, van artikel 1, (2), van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967 en van de artikelen 48/3, 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

3.3.3. Aangaande verzoekers' verwijzing naar artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU wordt opgemerkt dat deze bepaling bij artikel 10 van de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van verzoekers om internationale bescherming en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen werd omgezet in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, Kampelmann, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, Suffritti, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoekers tonen dit *in casu* evenwel niet aan. Zij kunnen derhalve de schending van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

3.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit de verzoekschriften blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/9, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, wordt op goede gronden het volgende overwogen:

*“In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de*

*Vreemdelingenwet en op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er actueel in uw hoofde géén bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. In dit verband moet er immers op worden gewezen dat u, in tegenstelling tot uw eerste verzoek, niet langer vraagt om een vrouwelijke dossierbehandelaar en tolk (Vragenlijst BPN, DVZ, d.d. 19.10.2023). Bijgevolg werden er u in het kader van onderhavig volgend verzoek geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden.”*

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier van verzoekster, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Dient in dit kader verder te worden vastgesteld dat verzoekers de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3.6. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 29 januari 2024, getiteld *“niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”*, waarbij hun huidige, tweede, verzoeken om internationale bescherming niet-ontvankelijk worden verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen zijn genomen, luidt als volgt:

*“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH/Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3, van de richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure, maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY/ Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk

groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

3.3.8. In het kader van de huidige verzoeken om internationale bescherming van verzoekers dient te worden vastgesteld dat zij verklaren dat zij vrezen vervolgd te worden door de Noord-Macedonische autoriteiten omdat verzoeker geclassificeerde documenten doorgaf en deserteerde uit het leger. Daarnaast verklaart verzoekster dat de problemen met hun familie nog steeds bestaan.

Ter staving van hun huidig beschermingsverzoeken legden verzoekers volgende documenten voor tijdens de administratieve procedure: hun identiteitskaarten, de geboorteaktes van hun vijf kinderen, een screenshot van een *WhatsApp*-bericht van verzoekers Noord-Macedonische advocaat, een kopie van enkele certificaten van verzoekers tewerkstelling bij het leger, een kopie van verzoekers privé wapenvergunning, een kopie van enkele wetsartikelen uit het strafwetboek aangaande de straf die verzoeker boven het hoofd hangt, een document d.d. 9 maart 2021 van het ministerie van binnenlandse zaken waaruit blijkt dat verzoeker gezocht wordt door de autoriteiten, een document d.d. 31 oktober 2011 en 27 oktober 2011 waarin verzoekers bevoegdheden op het eerste niveau worden ingetrokken, een document d.d. 23 november 2011 waarmee verzoeker in beroep gaat tegen de beslissing om zijn bevoegdheden af te nemen, een document d.d. 14 december 2011 waarin de ombudsman aangeeft niet bevoegd te zijn voor verzoekers dossier, een kopie van een document van 13 september 2012 waarin verzoekers beroep wordt afgewezen op het tweede niveau, een document d.d. 10 oktober 2012 waarin verzoekers beroep wordt afgewezen op het eerste niveau, een kopie van wetsartikelen die verzoeker vermeldde in zijn beroepsprocedure, vier originele werkbades, verzoekers lidkaart van de *American Corner Skopje* waar hij contacten legde met de Amerikaanse ambassade en een kopie van nieuwartikelen aangaande corruptie in Noord-Macedonië.

De kernvraag is of deze elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen, maar ook als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekers voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komen.

3.3.9. In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat de volgende, tweede, verzoeken om internationale bescherming van verzoekers niet-ontvankelijk moeten worden verklaard omdat verzoekers geen nieuwe elementen of feiten aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komen en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

Uit de lezing van de verzoekschriften blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het herhalen van hun vrees en eerder afgelegde verklaringen, het volharden in het beschikken over nieuwe elementen, het formuleren van algemene beweringen en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de gedane bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

3.3.10. In de mate dat verzoekers' huidige verzoeken om internationale bescherming steunen op de motieven die zij naar aanleiding van hun vorige verzoeken hebben uiteengezet, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal, in het kader van verzoekers' eerste verzoeken om internationale bescherming, op 14 februari 2020 besloot tot de kennelijke ongegrondheid van hun verzoeken en dat hen de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Dit omdat zij hun vermeende problemen niet aannemelijk maakten en niet aantoonde dat zij voor de door hen aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Verder dient te worden herhaald dat de Raad bij arresten met nr. 252 338 van 8 april 2021 en nr. 260 973 van 22 september 2021 deze beslissingen en beoordeling bevestigd heeft en dat verzoekers hiertegen geen cassatieberoep hebben ingesteld. Derhalve genieten deze arresten, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen en beoordeling, te dezen kracht en gezag van gewijsde.

De Raad benadrukt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens dient na te gaan of de aangevoerde gegevens “*nieuw*” zijn in de zin dat zij “*de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt*”, m.a.w. of ze van die aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. De Raad herinnert er voorts aan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

In deze benadrukt de Raad dat, hoewel verzoeker in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen melding meer maakte van hun problemen met hun familie, verzoekster zowel tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal van 30 november 2023 als ter terechtzitting bevestigde dat deze problemen nog steeds actueel zijn (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoekster d.d. 30 november 2023, p. 3).

In deze moet worden beklemtoond dat verzoekers vorige verzoeken door de commissaris-generaal werden afgewezen omdat zij hun vermeende problemen niet aannemelijk maakten en zij niet aantoonde dat zij voor de door hen aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en deze motieven door de Raad werden bevestigd. Het gegeven dat verzoekers (of minstens verzoekster) naar aanleiding van hun (of minstens haar) huidig(e) verzoek(en) louter volharden in een vrees die op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd en waarvoor zij zich kunnen beroepen op de in Noord-Macedonië voorziene bescherming, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan deze vaststellingen.

Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat de beoordeling van de mogelijkheid tot het verkrijgen van nationale bescherming die gedaan werd in het kader van verzoekers' eerste verzoeken om internationale bescherming, gelet op de COI Focus, “*Noord-Macedonië – algemene situatie*” van 15 december 2022, zoals aangehaald in de bestreden beslissingen, in hun hoofde onveranderd blijft. In de bestreden beslissingen wordt op basis van voormelde COI Focus als volgt gesteld:

*“Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Noord-Macedonië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 15 december 2022**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_noord-macedonie\\_algemene\\_situatie\\_20221215.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20221215.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Noord-Macedonische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak de nodige stappen gezet om gendergelijkheid na te streven en huiselijk geweld te penaliseren. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld*



willen onttrekken, kunnen voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn of gemeenschapscentra en ngo's. Er zijn in Noord-Macedonië een aantal vluchthuizen voor vrouwen in nood, waaronder een aantal die door de overheid worden beheerd, en een aantal telefonische hulplijnen. De overheid lanceerde of steunde reeds diverse campagnes om het publiek bewust te maken van de problematiek van huiselijk geweld en de slachtoffers van geweld aan te moedigen om hulp te zoeken en het geweld te melden aan de autoriteiten. Ook werden trainingen gegeven aan o.a. de politie, openbare aanklagers, rechters en andere publieke functionarissen om beter te kunnen omgaan met de materie. Noord-Macedonië ratificeerde in december 2017 het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (of Conventie van Istanboel) (inwerkingtreding 1 juli 2018) en ontwikkelde in navolging hiervan drie nationale actieplannen. Het doel is huiselijk geweld drastisch te verminderen en in deze tot een nultolerantiebeleid te komen.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 15 december 2022**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_noord-macedonie\\_algemene\\_situatie\\_20221215.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20221215.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De actuele implementering van een gerechtelijke hervormingsstrategie (Strategy on the Justice Reforms) met bijbehorend actieplan zorgt in belangrijke mate voor deze vooruitgang. Zo werd in december 2019 een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder deze Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde

*aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.*

*Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."*

Verzoekers brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de op basis van deze COI Focus gemaakte bevindingen, ook al dateren die van enige tijd geleden, niet langer actueel zou zijn.

3.3.11. Daarnaast beaamt de Raad dat verzoekers' verklaringen, dat zij vrezen vervolgd te worden door de Noord-Macedonische autoriteiten omdat verzoeker geclassificeerde documenten doorgaf en deserteerde uit het leger, ongeloofwaardig zijn, waardoor deze evenmin als nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet worden beschouwd.

3.3.11.1. Vooreerst stelt de Raad, in navolging van de verwerende partij, vast dat verzoekers danig lang talmden om hun huidige verzoeken om internationale bescherming in te dienen. Ondanks dat verzoeker reeds vanaf december 2021 in het bezit was van de documenten die zijn Noord-Macedonische advocaat hem overmaakte en sinds de zomer van 2022 op de hoogte is van de inhoud daarvan, wachtten zij maar liefst nog tot 18 september 2023 om elk een (volgend) verzoek om internationale bescherming in te dienen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker d.d. 30 november 2023, p. 3).

Verzoekers kunnen gevolgd worden dat er geen wettelijke termijn bepaald is voor het indienen van een verzoek om internationale bescherming. Echter, dat verzoekers dermate lang talmden met het indienen van een verzoek om internationale bescherming, vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor hun algehele geloofwaardigheid en ondermijnt dan ook reeds en in ernstige mate zowel de ernst als de aannemelijkheid van de door hen aangehaalde asielmotieven. Deze vaststelling druist immers in tegen de door verzoekers aangehaalde vrees voor hun leven en een dringende nood aan internationale bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij zich zo snel mogelijk grondig informeert over de beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet, hetgeen verzoekers evenwel manifest niet hebben gedaan. Verzoekers' verklaringen enerzijds, dat zij niet naar Noord-Macedonië terug kunnen keren, en hun gedrag anderzijds, meer bepaald dat zij pas op 18 september 2023 nieuwe beschermingsverzoeken indienen ondanks dat verzoeker reeds vanaf december 2021 in het bezit was van de documenten die zijn Noord-Macedonische advocaat hem overmaakte en sinds de zomer van 2022 op de hoogte is van de inhoud daarvan, vallen dan ook gezamenlijk met elkaar te rijmen.

In de verzoekschriften benadrukken verzoekers dat verzoeker de documenten, die hij kreeg in december 2021, uit schrik pas in de zomer van 2022 – met de hulp van een organisatie – opende en dat hij daarna geen beschermingsverzoek indiende omdat zijn procedure *9bis* hangende was en zijn toenmalige advocaat hem aanraade de uitkomst hiervan af te wachten alvorens een nieuw verzoek om internationale bescherming in te dienen. De Raad stelt vast dat verzoeker inderdaad verklaarde dat hij in december 2021 een enveloppe kreeg via zijn Noord-Macedonische advocaat met documenten in (*ibid.*, p. 3). Een paar maanden eerder zou hij van zijn advocaat vernomen hebben dat hij en zijn gezin niet naar Noord-Macedonië terug konden keren. Het blijkt niet duidelijk uit verzoekers verklaringen of hij toen al weet had van de inhoud van de problemen waarop hij zijn huidige beschermingsverzoek baseert. In beide gevallen kan echter verwacht worden dat verzoeker deze enveloppe met documenten zou openen, om in te kunnen schatten hoe reëel en hoe groot dit gevaar dan wel zou zijn, zelfs indien hij bang was. Dat verzoeker na ontvangst van de boodschap van zijn advocaat en van deze documenten meer dan een half jaar wachtte om deze te bekijken, valt moeilijk in te zien. Zelfs indien verzoeker de documenten die hij ontving van zijn advocaat slechts in de zomer van 2022 opende omdat hij zo bang was, dan nog valt niet in te zien waarom verzoekers vervolgens niet onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming indienden. De hangende procedure *9bis* en het advies van hun toenmalige advocaat kunnen hier ook geen verschoning bieden. Van een verzoeker om internationale bescherming, die een gegronde vrees voor vervolging meent te hebben, mag verwacht worden dat hij/zij zich zo snel mogelijk wendt tot de daartoe voorziene procedure, ongeacht het doorlopen van andere procedures tot het bekomen van een verblijfsrecht. Tevens benadrukt de Raad dat verzoekers zich overigens niet kunnen verschuilen achter het advies van derden en zij zelf verantwoordelijk zijn voor het door hen gesteld gedrag en dat het aan hen toekomt om de verantwoordelijkheid te dragen inzake de organisatie van hun verdediging en om deze verdediging op een diligente en alerte wijze te laten waarnemen door een advocaat.

3.3.11.2. Verder wordt de geloofwaardigheid van de problemen van verzoeker omwille van desertie uit het leger en het doorgeven van geclassificeerde documenten verder ondermijnd door het gegeven dat

verzoekster hier helemaal niet van op de hoogte is. In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, wordt in dit verband op goede gronden het volgende gesteld:

*“Vooreerst mag het verbazen dat u helemaal niet op de hoogte bent van de inhoud van de problemen die uw man in Noord-Macedonië had, problemen die nochtans de kern uitmaken van uw huidige verzoek om internationale bescherming. U stelde dat u enkel wist dat uw man problemen op zijn werk had, verder werd daar niet over gesproken (NPO p. 3). Dat u niet over meer informatie beschikt, hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw verzoek om internationale bescherming, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een verzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij / zij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn / haar vluchtrelaas.”*

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet. Gezien verzoekers niet willen terugkeren naar hun land van herkomst omwille van dezelfde problemen en uit hoofde van dezelfde vrees voor vervolging, gezien zij beide een volgend verzoek om internationale bescherming hebben ingediend en gezien zij zich daarbij beroepen op dezelfde asielmotieven en vrees, mocht redelijkerwijze van hen worden verwacht dat zij, al was het maar met het oogmerk op hun volgend verzoek om internationale bescherming en om hun relaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te kunnen zetten en te kunnen stofferen met de nodige achtergrondinformatie, elkaar zouden hebben geïnformeerd en het terdege zouden hebben gehad over hun gemeenschappelijke asielmotieven; zeker voor wat betreft de kernelementen in hun relaas. Dat verzoekster dan ook geheel in het ongewisse is van de problemen van haar echtgenoot, verzoeker, kan in het geheel niet worden aangenomen, te meer verzoeker reeds van de inhoud van de beweerde problemen op de hoogte is sinds de zomer van 2022 en zij pas in december 2023 een volgend beschermingsverzoek hebben ingediend, gestoeld in hoofdzaak op de vermeende problemen van verzoeker die tijdens hun gezamenlijk verblijf in België aan het licht zijn gekomen.

3.3.11.3. Verzoeker van zijn kant legde in zijn opeenvolgende verklaringen tijdens zijn twee beschermingsverzoeken dan weer meerdere tegenstrijdige verklaringen af omtrent de gebeurtenissen tijdens en in de nasleep van zijn carrière in het leger, hetgeen de geloofwaardigheid van de beweerde problemen ondermijnt. Het weze herhaald dat bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd. De bestreden beslissingen overwegen in dit verband op goede gronden als volgt:

*“Zo verklaarde u tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming dat u werd gepromoveerd naar andere diensten omwille van het succes dat u had geboekt en het werk dat u had geleverd (NPO 1ste verzoek p. 3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming beweerde u dan weer dat u werd overgeplaatst omwille van pesterijen en beschuldigingen. U werd weggeduwd uit de speciale eenheid en overgeplaatst naar een eenheid die zou ophouden te bestaan zodat u uiteindelijk zonder job zou vallen (NPO p. 4, 9).*

*Verder stelde u tijdens uw eerste verzoek dat u stopte met werken bij het leger omwille van de druk die u ervaarde om bij de partij te gaan en geheim agent te worden: er werd mondeling gedreigd met ontslag. U maakte geen enkele melding van pesterijen, ontvoeringen en beschuldigingen uit het verleden, zaken die u tijdens uw huidige verzoek wel aanhaalde als reden om te stoppen met werken bij het leger (NPO 1ste verzoek p. 3-4; NPO p. 4, 5, 6). Evenmin was u eenduidig over de datum waarop u stopte met werken bij het leger. Waar u dit tijdens uw eerste verzoek plaatste in september 2013 (NPO 1ste verzoek p. 3), hield u het tijdens uw huidige verzoek op eind 2014 (NPO p. 11).*

*U slaagde er verder niet in coherente verklaringen af te leggen over de problemen die u tegenkwam na uw vertrek bij het leger. Tijdens uw eerste verzoek stelde u dat er werd geprobeerd om u te overtuigen terug te keren naar het leger. Andere problemen kende u niet (NPO 1ste verzoek p. 4). Tijdens uw huidige verzoek beweerde u echter dat een auto van de inlichtingendienst u achtervolgde (NPO p. 5-6).*

*Voorgaande vaststellingen doen besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u geschetste problemen tijdens en in de nasleep van uw legercarrière.”*

Al deze tegenstrijdigheden zijn pertinent en draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier van verzoeker. In de verzoekschriften betogen verzoekers dat het logisch is dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde daar hun eerste beschermingsverzoeken betrekking hadden op de problemen met hun families, waardoor verzoeker niet echt inging op de kwestie van zijn werk en de problemen omwille van zijn

werk pas werden opgeworpen naar aanleiding van hun huidige verzoeken, waardoor hij hier nu veel gedetailleerder over was. De Raad oordeelt dat, hoewel nog kan ingezien worden dat verzoeker in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek - dat over een volledig andere problematiek ging dan zijn werk - minder gedetailleerde verklaringen aflegde dan de verklaringen die hij in het kader van zijn huidige beschermingsverzoek aflegde - dat wel gaat over zijn werk en de problemen die hij hierdoor kent - dit totaal geen afbreuk doet aan de hoger weergegeven tegenstrijdigheden. Er mag redelijkerwijze worden verwacht dat de verklaringen die verzoeker in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek aflegde over zijn werk waarheidsgetrouw zijn en overeenkomen met de verklaringen die hij hierover aflegde tijdens zijn huidige beschermingsverzoek, *quod certe non in casu*. De pertinent vastgestelde en hierboven weergegeven tegenstrijdigheden vallen bovendien geenszins te herleiden tot een gebrek aan details vanwege verzoeker in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. Het gaat te dezen immers wel degelijk over inhoudelijk tegenstrijdige verklaringen over essentiële punten inzake verzoekers carrière bij het leger. Dat verzoeker in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek heel gedetailleerde verklaringen aflegde, vermag geenszins afbreuk te doen aan de hoger weergegeven tegenstrijdigheden in zijn verklaringen die hij aflegde tijdens zijn opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming.

3.3.11.4. Bovendien treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoekers bewering, dat hij geclassificeerde documenten doorgaf aan een journaliste en iemand van de Amerikaanse ambassade, evenmin kan aangenomen worden. Dit omdat hij dit niet coherent in de tijd kon plaatsen. Waar hij aanvankelijk beweerde dat hij in 2014 documenten doorgaf en daarna stopte met werken omdat hij zich niet meer veilig voelde, verklaarde hij even later tijdens hetzelfde persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal van 30 november 2023 dat hij deze documenten in de zomer van 2017 doorgaf, een moment waarop hij al was gestopt met werken (*ibid.* p. 5-6). Gelet op het gestelde onder punt 3.3.11.3. van het onderhavig arrest en vooral gelet op het feit dat dit een tegenstrijdigheid betreft in de verklaringen die hij tijdens zijn huidige beschermingsverzoek aflegde, brengen verzoekers hier geen dienstig verweer tegen in. Verder stelt de Raad vast dat verzoekers niet het minste begin van bewijs voorleggen dat verzoeker geclassificeerde documenten zou hebben doorgegeven aan een journalist en de Amerikaanse ambassade. Dat hij een lidkaart voorlegt van de *American Corner Skopje*, waar hij naar eigen zeggen contacten zou hebben gelegd met de Amerikaanse ambassade, vermag dit op zich geenszins aan te tonen.

3.3.11.5. Er kan verder geen enkel geloof gehecht worden aan verzoekers bewering dat hij uit het leger deserteerde, gelet op het gegeven dat hij hiervan geen enkel gewag maakte tijdens zijn eerste beschermingsverzoek en hij Noord-Macedonië legaal verliet aan de hand van zijn paspoort (administratief dossier, 'verklaring DVZ' eerste verzoek, punt 31).

3.3.11.6. Dat verzoeker *anno* 2023 nog problemen zou ondervinden door zijn tewerkstelling bij het leger, en met name doordat hij geclassificeerde documenten doorgaf en deserteerde, is niet geloofwaardig gelet op de voorgaande vaststellingen, alsook op de volgende pertinente overwegingen uit de bestreden beslissingen, die onverminderd overeind blijven bij gebrek aan enig concreet en dienstig verweer:

*"Dat u zich niet verder informeerde over wat er concreet gaande is en hier dus ook geen enkele informatie over kan verschaffen, kan deze stelling enkel maar bevestigen. Te meer u wel een contactpersoon in Noord-Macedonië heeft, zijnde uw advocaat. Dat u schrik had voor zijn reactie en het zijn veiligheid in gevaar zou kunnen brengen, doet hieraan geen afbreuk. Het gaat hier immers over elementen die de absolute kern uitmaken van uw vluchtrelaas. Van een verzoeker om internationale bescherming mag verwacht worden dat hij/zij zich terdege en spontaan over dergelijke elementen informeert, quod non in casu."*

Ter terechtzitting gevraagd of verzoeker nog contact heeft opgenomen met zijn Noord-Macedonische advocaat, komt verzoeker niet verder dan het stellen dat hij slechts één maal contact met hem zou hebben gehad, via *WhatsApp*. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker kennelijk naliet dit te doen, getuigt van een verregaand gebrek aan interesse voor de voorgehouden problemen en situatie en doet nogmaals afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de ingeroepen vrees voor vervolging, te meer waar hij stelt in zijn land van herkomst een lange gevangenisstraf en zelfs de doodstraf te vrezen.

3.3.11.7. De door verzoekers tijdens de administratieve procedure van hun huidige verzoeken om internationale bescherming ingediende documenten kunnen niet in aanmerking worden genomen als bewijs van de door hen gezamenlijk voorgehouden vrees voor vervolging.

Vooreerst kan uit het loutere feit dat verzoekers nieuwe verklaringen hebben afgelegd en getracht hebben deze te ondersteunen met talrijke documenten in het licht van de medewerkingsplicht, geenszins afgeleid worden dat hun verklaringen ook oprecht zijn. Het loutere feit dat stukken worden voorgelegd, leidt er niet *ipso facto* toe dat ze ook de waarachtigheid van de verklaringen aantonen.

Wat betreft de documenten aangaande het intrekken van verzoekers bevoegdheden, zijn klacht hiertegen en de behandeling van deze klacht door de ombudsman en de verschillende beroepscommissies, merkt de Raad op dat deze documenten allen dateren van 2011 en 2012 (en dus van lang voor het indienen van de verzoeken om internationale bescherming) en dat, zelfs indien kan worden aangenomen dat deze de verklaringen die verzoeker aflegde naar aanleiding van zijn tweede beschermingsverzoek zouden kunnen onderbouwen, deze volledig indruisen tegen de verklaringen die hij in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek aflegde, met name dat hij werd gepromoveerd naar andere diensten omwille van het werk dat hij leverde en dat hij enkel onder druk werd gezet om bij de partij te gaan en geheim agent te worden (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker d.d. 21 januari 2020, p. 3). Deze tegenstrijdigheid doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen en ondermijnt de bewijswaarde van deze documenten.

Inzake het document d.d. 9 maart 2021 waaruit blijkt dat hij zou gezocht worden door de Noord-Macedonische autoriteiten, merkt de Raad op dat uit een lezing van dit document niet duidelijk en ontegensprekelijk blijkt dat verzoeker gezocht wordt door de Noord-Macedonische autoriteiten. Uit het document, uitgaande van het ministerie van binnenlandse zaken, blijkt eerder dat de vader van verzoeker ten overstaan van een politieagent een klacht indiende tegen een zekere "N. N." Vervolgens wordt de situatie van verzoeker omschreven en wordt er gesteld dat "deze persoon" een strafprocedure boven het hoofd hangt en er "voor deze persoon" een internationaal arrestatiebevel is uitgevaardigd. Het is op basis van de voorliggende voor eensluidend verklaarde vertaling niet duidelijk of deze persoon verzoeker betreft of "N. N.". Nog daargelaten deze vaststellingen merkt de Raad op dat verzoeker nergens zelf melding maakte van het gegeven als zou er een internationaal arrestatiebevel tegen hem zijn uitgevaardigd, hetgeen wel blijkt uit het document van 9 maart 2021 indien aangenomen wordt dat dit document over hem gaat. Hij brengt al helemaal geen bewijs hiervan bij. Indien verzoeker werkelijk gezocht zou worden door de Noord-Macedonische autoriteiten en er een internationaal arrestatiebevel tegen hem zou zijn uitgevaardigd, zoals mogelijks blijkt uit voormeld document, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij ook op de hoogte zou zijn van het bestaan ervan, hij zich hierover zou hebben geïnformeerd bij zijn Noord-Macedonische advocaat, hetgeen hij uitdrukkelijk verklaarde niet te hebben gedaan (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker d.d. 30 november 2023, p. 7), en eventueel een schriftelijk bewijs hiervan zou kunnen voorleggen. Dat dit alles niet het geval is, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen en ondermijnt de bewijswaarde van dit document. In deze kan ten overvloede nog worden opgemerkt dat de omschrijving van verzoekers situatie in dit document, in dezelfde zin als voormelde documenten uit 2011 en 2022, niet overeenkomt met de verklaringen die hij aflegde in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek.

Wat betreft de *screenshots* van het *WhatsApp*-gesprek tussen verzoeker en zijn advocaat, stelt de Raad vast dat, los van een eventueel gesolliciteerd karakter, de authenticiteit ervan onmogelijk kan worden nagegaan. Dergelijke conversaties kunnen simpelweg in scène worden gezet en er kan niet worden nagegaan wie de persoon achter het profiel zou zijn waarmee verzoeker sprak. Bovendien dient, voor wat betreft al deze documenten, opgemerkt te worden dat documenten slechts bewijswaarde hebben in het licht van geloofwaardige verklaringen, *quod non in casu*.

Wat betreft de overige documenten, kan dienstig verwezen worden naar de pertinente vaststellingen hierover in de bestreden beslissingen, die de Raad afdoende acht en waar verzoekers geen concreet verweer tegenin brengen:

*"Aan uw identiteit, familiesamenstelling, wapenvergunning, toegang tot de American Corner Skopje en tewerkstelling bij het leger an sich wordt niet getwijfeld. De wetsartikelen over de straf die u boven het hoofd hangt en de wetsartikelen die u gebruikte in uw beroepsprocedure duiden louter op de aanwezige wetgeving en kunnen het geloof in uw vluchtrelaas niet herstellen. De nieuwsartikelen aangaande corruptie in Noord-Macedonië handelen louter over de algemene situatie en kunnen niet doen besluiten dat indien u met corruptie geconfronteerd zou worden u geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hogervermelde beschermingsmodaliteiten in Noord-Macedonië."*

3.3.11.8. Verzoekers voeren tot slot geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hun advocaat overgemaakte opmerkingen bij de notities van hun persoonlijke onderhoud, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissingen, oordeelt dat deze opmerkingen geen afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen.

3.3.12. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan geen geloof gehecht worden aan de bewering dat verzoeker als klokkenluider en omwille van desertie uit het leger een lange gevangenisstraf en zelfs de doodstraf riskeert bij terugkeer. Aldus zijn er geen nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1,

van de Vreemdelingenwet aan de orde en worden er geen nieuwe elementen of feiten door verzoekers neergelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers' (volgende) verzoeken om internationale bescherming.

3.3.13. Gelet op de hoger gedane vaststellingen, beroepen verzoekers zich te dezen verder niet op dienstige wijze op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen, het voormelde in acht genomen, immers niet aan dat zij vroeger reeds vervolgd zijn geweest of slachtoffer zijn geweest van ernstige schade.

3.3.14. Door de Raad kan in hoofde van de verwerende partij geen duidelijke beoordelingsfout worden ontwaard.

3.3.15. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.16. Waar verzoekers in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaken zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

### **Artikel 2**

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS